

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726733274656/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

10. Al suurdey ud af dit gemst,
Thi her maa alting være sødt;
Bort med den stinkend vellyst-rad,
Thi kierlighed er sely vor mad.
Halleluja lad klinge da al verden om,
Bort bitterhed og falskheds skum.

11. Du lever, hersker, store helt,
Det er min skandse for min telt;
Frisk! jeg vil vinde ved dit blod,
Og slide satan under fod.
Halleluja lad klinge da al verden om,
Naar ved basunen holdes dom.

9. Himmelfarts-Psalmer.

Nr. 54.

Mel. Min siel nu lover HERren etc.

102 **S**laaer sammen alle hænder,
Og alle hjerter fryde sig,
I alle verdens ender,
Slaaer sammen høyt med glæde-skrig!
Seer hvor vor kæmpe pranger
Mod himlens høye slot,
Og gjør de sorte fanger
Ved sin triumph til spot,
Synd, død og satans rige
Har gandske tabt sit slag,
Slaaer sammen høyt tillige
I folk paa denne dag.

10, 1: gemst] genyt J¹⁷. 10, 2: her] der J²⁷.
Nr. 54. DJ¹⁷.

10, 1: al suurdey] synden, 1. Kor. 5, 6-8; 2. Mos. 12, 15-20. — 10, 3: vellyst-rad] rækken af vellystens forskellige former. — 11, 4: Rom. 10, 20; slide] onderslide, knuse. — 11, 6: Mt. 24, 31; 1. Kor. 15, 52.

Nr. 55. Oversættelse. Frohloeket jektet mit hænde, J. Blst. Schr. s. 172, efter Sl. 47. — 1, 1, 4, 11: slaaer sammen alle hænder el. blot slaaer sammen] håndklap som udtryk for jubel og hyldelse, Sl. 47, 2; 98, 8, jfr. 2. Kong. 11, 12; se nr. 266, 2, 6. — 1, 5: pranger] her: drager frem i glans. — 1, 7: de sorte fanger] de onde ånder. — 1, 11: Høje] på een gang.

2. Hvor har hand først maat lide,
Den allerdeyligste GUDs Søn?
Hvor maatte hand ey stride,
Før hand vor frelse fik til løn?
Hand svædte blod i haven,
Leed angst, spol og spee,
Ham korsfæst og begravet
Var meer end ynk at see,
Nu er det anderledes,
Den før var hver mands spot.
Af englerne tilbedes
I himlens fryde-slot.

3. Nu har vor JESus røvet
De mørke fyrstendømmes magt,
Den slanges pande kløvet,
Og os en evig frelse bragt,
Nu skal vor Christo høre
Kraft, priis og rigel til,
At satan ey kand gjøre
Imod os hvad hand vil,
Hand ligger knust og bunden
I JESu pines leyr,
Tak, JESu, som har vunden
Før os saa stor en scyr.

4. Nu kand og vil jeg pukke
Mod dig, du stolte helved-port,
Saa maatte du dog bukke,
Som har os al vor jammer gjort,
Din magt, o synd! er svækket,
Og horte er din sold,

2,10: hver mands; hvermands D. 2,11: englerne; Englene D. 3,2: fyrstendømmes; Fyrstendømmes D.

3,2: fyrstendømme] her flertal, jfr. sælle fyrstedømme i ældre bibeloversættelser (Ef. 1,21); i disse gengiver fyrste(n)dømme et ord, der bruges om en (and) englemagt eller englelyrte, Ef. 6,12. — 3,3: 1. Mos. 3,15. — 3,7: af] fordi el. måske; så at. — 3,10: leyr] leje; der tænkes vel på Jesu grav. — 4,1: pukke] optræde med trods el. stolthed. — 4,3: bukke] bøje sig, bække under. — 4,6: din sold] syndens sold (løn) er døden, Rom. 6,23.

103 Der ligger knust og brækket
 Al satans magt og vold.
 Saa kommer nu tilhaabe
 I folk til fryde-sung,
 Om fred og seyr at raabe
 Ved JESu himmel-gang.

5. Hund slaer til begge sider
 GUDs himles porte op igien.
 Op! alle christne, strider!
 At vi kand komme vist derhen,
 GUD sig ey mere dekker
 Som fordum med en skye,
 Forbandelsen ey rekker
 Til dem, som synden flye,
 Vi løfte haand og hierte
 Mod himlen glade op,
 Og længes nu med smerte
 At ende vores lob.

6. Naar jeg i verdens møye
 Maa maugen gang bedrøvet gaae,
 Saa seer jeg i det høye
 GUDs himle for mig aabne staae,
 Den trængsel jeg maa lide
 Slet intet sige vil,
 Saa længe jeg kand vide,
 At GUD mig hører til,
 Thi hvad er verdens plage
 Mod kronen, vi engang
 Af JESu haand skal tage
 I engle-koor og rang?

4, 8: *al* *alt DJ*: *alt J*: 5, 12: *lob* *lob J⁶⁻⁶*.

4, 9: *tilhaabe* *tilløbe*, alle sammen. — 5, 2: *igien* *himmelportene* havde været lukkede sider, syndefaldet. — 5, 8-6: 2. Mos. 40, 34-36; 1. Kong. 6, 10-11. — 5, 12: *lob* *lob*. — 6, 10: *kronen* *dette billede findes hverken her eller i 8, 12 i originalen*. Rom. 5, 17; Joh. Ab. 2, 10; 5, 10; 22, 5. — 6, 12: *rang* *der tænkes på englenes række eller på deres himmelske rang (værdighed)*.

7. Vil døden mig fordrive,
 Nu, GUD skee lof, her er opløkt,
 Lad kroppen jorden blive,
 Men sielen sig forføyer smukt,
 Saa fast, som lynet farer,
 Hen op i engle-flok
 Blant de udvaldes skarer,
 At see sin JESum nok.
 Den tiid og snart skal komme,
 At kroppen op kand staae,
 Og ind med alle fromme
 Til evig ære gaae.

8. Halleluja, vort hoved 104
 Sig hos GUDs høyre haand har sat,
 Tilbedet og høylovet
 Af alle himle dag og nat.
 I saadant herre-sæde
 Vort kiød og blod vi seer,
 Thi maae vi os vel glæde,
 Og aldrig sørge meer,
 At alle rigers rige
 Vor broder forestaaer,
 Og vi engang tillige
 Med vore kroner gaaer.

9. Saa priser alle skarer
 Den store HERres store magt,
 Som op til himlen farer,
 Sin hiord at tage der i agt,
 Nedfalder og tilbeder
 Hans godhed, hvad I kand,
 Som os et sted bereder
 I himlens fryde-land,

7, 5: fæst[] hurtigt. — 7, 8: at se sin JESum nok] at se sig møet på Jesus. — 8, 1: Et.
 4, 15; 5, 23. — 8, 6: vort kiød og blod] Kristus, der også i oplyselsen er sandt men-
 neske, jfr. 1. 10: vor broder. — 8, 9: at] fordj; alle rigers rige] Gudsriget. — 8, 11:
 tillige] sammen (med ham el. med hverandre).

O! lad os der henrykkes,
 O JESU! dig at see,
 O Frelser lad det lykkes,
 Ach! naar mon det skal skee?

Nr. 55.

Mel. Alleenste Gud i Himmerig, etc.
 Eller: Guds Søn er kommen af himmelen ned.

Paa denne dag vi see GUDs Søn
 Til himlen op at fare,
 Og takke GUD, med hiertens bøn,
 Hand vilde dog bevare
 Sit arme folk paa denne jord,
 Som blant saa mange farer boer,
 At vi i troen blive.

2. Nu GUD skee lof, vor JESUS gjør
 En vey til himmerige,
 Og aahner for os himlens dør,
 At vi derind kand kige,
 At hver, som troer, kand vel til freds
 Sin milde Frelser allesteds
 I korset efterfølge.

105 3. Hvo ey vil følge, kand det ey
 Med GUD oprigtig mene,
 GUD kand sig paa den brede vey
 Med ingen siel forene.
 Det gielder troen, er hun der,
 Saa er vor gandske vandrings færd
 Kun alt til himlen rettet.

Nr. 55. DJ*2.

9, 9: *der henrykkes*] hortenrykkes derved; der tænkes ikke på en henrykkelsestilstand. — 9, 12: Spørgsmålet er Brorsons, ikke originalens.

Nr. 55. Oversættelse. Aut. Giesen tag hedencken vir, J. Zwick, Schr. s. 109. — 1, 3-5: *hand vilde dog bevare sit arme folk* hører sikkert ikke til *talke GUD* (fordi han vilde bevare osv.), men til *med hiertens bøn* (som at han dog vilde bevare osv.). — 3, 5: *det gielder troen*] det gælder om at have troen; *hun*] troen. — 3, 7: *alt til*] læe til.

4. Slig himmelfart i sielen skeer,
 Naar vi vor Fader finde.
 Ey mere efter verden seer,
 Med GUDs folk os forbinde,
 Har GUD i tanker nat og dag,
 Og vandrer ham til velbehag,
 Til vi hos ham kand samles.

5. Da bliver dagen bliid og skjøn,
 Naar GUD os hjem vil hente,
 At vorde liig hans kiere Søn,
 Som vi i troen vente,
 Hvor glæden ret skal være stor,
 Naar vi hos ham i lyset boer,
 Det GUD af naade give.

6. Nu JESus gjorde atting vel,
 Hand lod sig for os føde,
 Omsider piinlig slaac ihjel,
 Stod op igien fra døde,
 Til himlen foer, ved naadens kald,
 Hvad vi har tabt ved Adams fald,
 Os kierlig at tilbyde.

Nr. 56.

Mel. Af høgheden oprunden er.

O seyerrige Frelsermand,
 Som bar al verdens synders band,
 Nu tager du dit sæde
 Hos Majestetens høyre haand,
 At legge satans magt i baand,
 Ja plat at undertræde,

Nr. 56. DUT.

6, 5-7: Meningen er, at Jesus for til himlen for ved nådens kald kærligt at tilbyde os det, som vi havde mistet ved Adams fald.

Nr. 56. Oversættelse. Ach wunder-grosser siegen-held, E. C. Homburg, Schr. s. 168. — 1, 2: band] forbandelse. — 1, 6: plat] fuldstændig.

Mægtig,
 Prægtig,
 Triumpherer,
 Jubilerer,
 Død og livet
 Er vor JEsu undergivet.

106

2. Den store flok af cherubim
 Og mange tusind seraphim
 Dig priser højest fornøyet,
 At du os freden haver bragt,
 Og til saa stor en Guddoms pragt
 Og glæde est ophøyet,
 Møder,
 Støder
 Frisk til sammen,
 Amen! amen!
 Kraft og ære
 Skal vor JEsu evig være.

3. Du est vort hoved, derimod
 Vi dine lemmer, kisp og blod,
 I dig vi have livet,
 Fred, glæde, styrke, mod og lyst,
 Forfriskelse og hjertens trøst
 Af dig os bliver givet,
 Sind, mod,
 Liv, blod,
 Hver en draabe,
 Synge, raabe.

2, 6: *est| er J⁵⁻⁷*. 2, 12: *voij| søvig D*. 3, 1: *est| er J⁶⁻⁷*. 3, 10: *syngel| stønge D*.

2, 1: *cherubim|* hebr. flertal af kerub, et englevæsen, 1. Mos. 3, 24; Sl. 18, 11; Es. 1, 5 *Ög.*; 9, 3. — 2, 2: *seraphim|* hebr. flertal af seraf, englevæsen med seks vinger, Es. 6, 2 *flg.*. — 2, 3: *fornøyet|* udtryk for åndelig glæde som i nr. 1, 2, 3; se til nr. 6, 1, 2. — 2, 7-9: *møder, støder|* kan være indikativ som fortsættelse af *priser* i l. 3, men er snarere imperativ som opfordring til englene eller til de kristne; i originalen hedder det: *singet, klinget, råbt ud og chret.* — 2, 8-9: *støde til sammen|* komme sammen, samle sig et. måske udtryk for i felles jubel at støde i basun. se Svane-Sang XXIX, 1, 7-8. — 2, 10-12 giver indholdet af den lovsang, hvortil de skal samle sig. — 3, 1-2: Ef. 5, 23. 30.

Fuld af glæde,
JESu lof i ærens sæde.

4. Drag, JESu, drag os efter dig,
At hver fremdeles stadelig
Dit rige eftertragter,
Lad os vor vandring føre saa,
At ydmyghed kand med os gaae,
Som verdens pragt foragter.
Stød ned
Stolthed
Fra vorl hierte
Til den smerte
At besinde,
Hvor din naade er at finde.

5. O JESu, vær vor skind og skiold,
Vor ros, vor skat og hinderhold,
Hvorpaa vi os forlade,
At søge kun vor himmel-skul,
Thi hele verden er besat
Med list og løgn og skade,
Hvor vi
Os i
Verden vende,
Kand vi kiende
Nød og plage,
Hvorimod GUDs folk maae tage.

6. Kom naadens throne JESu Christ, 107
Du seyers fyrste, Davids qvist,
At stille vore sukke.
Kom du, som var saa mild og god,

6, 1: *naadens* | *Naadens D.*

4, 10-12: Meningen er: så vi betænker (omtrent = forlyder os i) den smerte (over vor synd), som må til for at finde nåden, jfr. til tanken nr. 10, 3. — 5, 2: *hinderhold*: tilhold, tiltagt. — 5, 4: *af* for *at*. — 6, 1: *naadens throne* ligesom *naade-throne* (naadestol) i nr. 23, 1, 1 betegnelse for Kristus, jfr. nr. 21, 4, 2. — 6, 2: *Davids qvist* | Es. 11, 1, 10; Joh. Åb. 5, 5; 23, 16.

At vilde med dit dyre blod
 GUDs helbigdom oplukke.
 Kom hrat,
 Vor skat!
 Lattermilde
 Vi da vilde
 Med dig stige
 Ind i søde himmerige.

Nr. 57.

Mel. O Drøvelse, etc.

Drag, JESu, mig
 Dog efter dig.
 Saa følger jeg med længsel,
 Siden du, o JESu, gik
 Ud fra verdens trængsel.

2. Drag, JESu, mig
 Dog efter dig.
 Fra verdens myre-tue,
 At jeg ikke mere tør
 Hendes jammer skue.

3. Drag, JESu, mig
 Dog efter dig.
 Med Zions brude-skare,
 Thi vi kunde ellers let
 Vild i verden fare.

4. Drag, JESu, mig
 Dog efter dig.

Nr. 57. D¹-7.

6, 5-6: Hebr. 10, 19-20. — 8, 9: *lattermilde*] om glæde over frelsen, Sl. 126, 2. — 6, 10: *vilde*] vilde (jæresens).

Nr. 57. Oversættelse. Zevch uns nach dir, Fr. Funcke, Schr. s. 181. De farverige udtryk: *verdens myre-tue* (2, 3), *Zions brude-skare* (3, 3), *med glæde-skrig* (5, 6). findes ikke i originalen. — 1, 1-2: Højs. 1, 4. — 2, 4: [tør] behøver. — 2, 5: *hendes*] verdens. — 3, 3: Zion] betegnelse for den kristne menighed; *brude-skare*] brudefølge; der tænkes på kongens bryllup, Mt. 22, 1, og brudejomsruerne, Mt. 25, 1 ff.

Til himlens fryde-bolig,
Verden er for dine børn
Vildsom og urolig.

5. Drag, JEsu, mig
Dog efter dig,
Til himlen op at fare,
Der at staae med glæde-skriig
I de frommes skare.

10. Pintse-Psalmer.

Nr. 58.

Mel. Fra Gud vil jeg ey vige etc.

Drag ind ad dine porte,
Min sieles dyre pant,
Som mig, der jeg var bortle,
I daabens vande fandt,
O du GUD Faders Aand,
Som er GUDs Søns tillige,
Og har det samme rige
Med dem i magt og haand.

108

2. Drag ind, lad sielen finde
Din Guddoms lys og brand,
Som syndens kræfter binde
Og slet forbrænde kand,
Gjør sielen synde-frie,
Gjør mine tanker rene,
At søge dig allene
Paa livets rette stie.

Nr. 58, DJ:7. Varianter fra en håndskreven form vil blive meddelt i et tillæg. 1, 6: Søen| Søen D, trykfej. 1, 8: haand| baand J- 2, 3: syndens| Syndens DJ²- 2, 8: tvæts| Livens D.

Nr. 58. Oversættelse. Zeuch ein zu deinen thoren, P. Gerhardt, Schr. s. 216. Se Harald Vibstrup i Dak. Kirkesangs Aarskrift, 1948—49, s. 4 5lg. — 1, 2: min sieles dyre pant| Helligånden som pant på, at sjælen skal nå saligheden, 2. Kor. 1, 22; 5, 5; Ef. 1, 14. — 1, 3: der| du; bortle| fra Gud. — 2, 1: finde| tale. — 2, 2-4: Billederne lys og brand, binde, forbrænde findes ikke i originalen. — 2, 4: slet| helt. — 2, 5: gjør sielen synde-frie| originalen: ctsund ge meinen sijn.